

Martor ocular L-au trimis acasă

Marți, 18 iunie 1991. Zi toridă de vară, la care locuitorii tăcuți ai Chișineului se îndreptau agale spre diferite birouri ale Președinției Consiliului de Miniștri al Republicii Moldova. Priveam cu interes editurile în care erau instalate autoritățile Republicii de peste Prut. Observând clădirile impunătoare din jur, nu eram atenți la perspectiva oferită de bulevarde și străzi. Deodată, văd în fața mea la câțiva metri schela ridicată în jurul statuului lui Lenin.

— Ge se întâmplă aici?, îl întreb eu pe Grigorie B., meditativul meu însoțitor.

— Îi trimitem acasă, a fost răspunsul său scurt și fără echivoc.

— De ce?

— Ca și Imperiul sovietic s-a întins prea mult, Imperiul s-a întins, s-a întins și a putrezit pe dinăuntru.

Mi-am zis în sinea mea „Iată că Lenin nu mai este pe aceste plajuri basarabene un simbol al puterii Moscovei”. Nu departe

de stația întemeietorului statului sovietic, în jurul monumentului lui Ștefan cel Mare, flori, flori multe așezate cu grijă și ocrotite de un steag tricolor.

Văzându-mă îngândurat, fratele Grigorie mă iscodește:

— La ce te gîndești?

— Mă, gîndeam la dinamica istoriei. Ea mătură de pe scena lumii construcțiile hibride. Mă întreb, frate Grigorie, cînd voi veni de la Arad fără pașaport pentru a depune flori la monumentul Marelui Ștefan Vodă?

— Va veni timpul, rostește el cu hotărîre. Și privind-mă în ochi glăsulește rar și răspicat: „Nici o armată din lume nu poate împiedica realizarea unei idei cînd îi vine timpul. Și timpul trece fără puș-purt se apropie. De aia îl trimitem acasă!”

În dimineața zilei de 24 iunie 1991, monumentul lui Lenin nu mai era în piață: L-au și trimis acasă.

VASILE POPEANGĂ

Maxima zilei:

„Naționalitatea este o trebuință firească, iar limba e averea, proprietatea sfîntă a unei națiuni”.

GH. BARIȚIU

Di. Francisc Roncov, viceprimar:

„Cum să nu se opună, cînd ei cîștigă, pe capitalul statului, fără să investească și să riște nimic?”

Domnul Francisc Roncov s-a născut în 1937, în Dudeștii-Vechi, jud. Timiș. Este absolvent al Facultății de Agronomie Timișoara. A muncit ca inginer agronom, 6 ani în unități agricole din județul Bihor, iar apoi, 21 de ani, în unități agricole din județul Arad. După Revoluție a fost reprezentantul tîranilor arădeni în Uniunea cooperăției agricole. La 17 iunie a.c. a fost numit viceprimar al municipiului Arad, în sectorul său de activitate intrînd problemele comerțului, pietelor agroalimentare și controlului activității comerciale, spațiile verzi și de agrement, precum și problemele agriculturii de pe raza municipiului.

— Domnule Roncov, invitîndu-vă la acest dialog prin care am dori să prezentăm arădenilor cîteva dintre opiniile, ideile și mai ales gîndurile de perspectivă legate de domeniile care se atîd în sfera activităților pe care le coordonați, ca reprezentant al puterii administrative, v-aș propune de la bun început să ne oprim astăzi asupra unui singur, dar important și complex domeniu: cel comercial. Vedeti, zilnic discutăm despre această aproape obsesivă „intra-re” în Europa. V-aș întreba: de aici, din sediul primăriei, cît de „european” pare, la această oră, comerțul nostru arădean?

— Categoric, decamdată Aradul nu are comerțul și activitatea comercială pe care le-ar merita. Din păcate, am moștenit o situație care este așa cum este, iar distanța dintre dorințele noastre și realitățile și posibilitățile actuale este totuși destul de mare. Unitățile comerciale sînt privatizate într-un procent de cel mult 15 la sută, ceea ce este foarte puțin. Nu e mai puțin adevă-

rat că se manifestă o oarecare opoziție la privatizare din partea unor șefi de unități, sau a unor șefi ai șefilor. Și cum să nu fie așa cînd ei cîștigă, și încă bine, pe capitalul statului, fără să facă nici o investiție, fără să riște nimic? Apoi, aceste spații comerciale nu sînt repartizate rațional și de aceea se află în atenția noastră asigurarea — cum să-i spun? — unui echilibru în ce privește amplasarea întreprinderilor agroalimentare, astfel încît cetățeanul să nu mai umble kilometri întregi după un kilogram de carne sau alt produs alimentară. Asta în ce privește amplasarea spațiilor. Referitor la aprovizionare, eu zic că totuși noi, arădenii, nu ne putem plînge deși loc pentru mîi bine există suficient. Nu pot să fiu însă de acord cu această creștere necontrolată a prețurilor, cu practica producătorilor de a-și acoperi toate nerealizările din buznarul cetățeanului.

MIRCEA CONFRĂȘ

(Cont. în pag. a VIII-a)

Adevărul Arad S.A.

Cotidian independent — J 02/nr. 65/1991

ANUL III

Nr. 413

MIERCURI, 17 IULIE 1991

8 pagini — 3 lei

Conferință de presă: „Așteptăm să se producă mari modificări în conștiința populației”

Membrii ai conducerii PNT-c.d.: vicepreședinte IOAN BARBUȘ, secretar general IOAN LUP și MIRCEA CIUMARA au susținut o conferință de presă. Domniile lor au răspuns și la întrebările trimisului ziarului nostru.

REP.: Un partid care nu-și definește clar principiile și metodele după care acționează nu poate spera la înțelegere. Cu cît există mai puține semne de întrebare, cu atît mai bine. De la aceste premise pornesc întrebările pe care vi le voi adresa. Citez din G. Papini: „Istoria lui Kristus”. În timpurile în care pentru un ochi se cerea capul, pentru un deget un braț și pentru o viață o sută de vliești, Legea Talionului care cerea numai ochi pentru ochi și viață pentru viață era o strălucită victorie a generozității și a justiției, deși nouă ne pare, după Isus, înspăimîntătoare”. Lă noi s-a depășit Legea Talionului sau Isus trebuia să mai aștepte? Întrebarea vă privește în mod direct.

IOAN LUP: După Legea Talionului, a urmat în istorie o perioadă a principiului pedepsei exemplificative (pentru o faptă nu prea gravă s-a dat o pedeapsă mare, pentru ca ceilalți să se îngrozescă), iar în lumea modernă domnește principiul pedepsei în conformitate cu fapta comisă. PNT-c.d. are o doctrină care are la bază morala creștină. De aceea am mai numit partidul nostru „creștin și democrat”. Regimul comunist care s-a sprijinit de la început pe ură, a negat de la început cuceririle civilizației în materie de drept și morală. Nu vrem să fim ca vechii torționari comunisti. Ura nu merge cu principiile moralei creștine de la care ne revendicăm și pe care o promovăm. Așa că, acțiunile de a speria oamenii cu ideea revanșismului este una din formele de diversune pe care le promovează cei care consideră partidul nostru ca un pericol, nu de natură justițiară, ci de natură politică.

Spiritul de răzbunare nici nu se pune în discuție. Am dat asemenea declarație, o mai facem și de această dată. Răzbunarea este arma altora, nu a noastră.

REP.: În istorie, mereu s-au făcut compromisuri și, de multe ori, acestea s-au dovedit a fi salutare. PNT-c.d. nu este alcătuit din prea mulți lacobitri (transigenți)? Se știe că aceștia au pierdut partida. Dvs. nu vreți s-o pierdeți. Schimbăți tactica?

I. BARBUȘ: Una este tactica și altceva sînt principiile. Noi nu ne abatem de la linia principiilor noastre care s-au stabilit în 1848 pe Cîmpia Libertății și le considerăm valabile ori cînd, ele izvorînd din ființa poporului, din modul de a gîndi și a exista al acestui popor.

REP.: Este frumos ceea ce spuneți dvs., dar vi se reproșează o anume rigiditate.

I. LUP: Cine vorbește de rigiditate? De unde reiese rigiditatea? Reiese din faptul că nu vrem să colaborăm cu cei care reprezintă vechea morală comunistă, de care nu pot să scape și tîn de ea precum scapul de oaie. Eu aș numi această rigiditate drept perseverență, mai ales că ea este subordonată unor teluri nobile. Noi credem în principiile noastre, chiar și adversarii le recunosc valabilitatea și nici o conjunctură nu ne poate determina să renunțăm la ele. Și cu aceste principii vom învinge, pentru că ele sînt cel mai aproape de natura morală și spirituală a poporului român. Pînă la urmă poporul se va recunoaște pe sine în principiile pe care noi le promovăm.

REP.: Un partid, chiar avînd un program bun, pierde dacă nu e susținut de

electorat. Un principiu care se dovedește mereu valabil ar suna cam așa: să dăm electoratului ceea ce își dorește electoratul. Nu cunoașteți acest principiu sau nu vreți să-l aplicați? Pen-

A consemnat
I. IERCAN

(Continuare în pag. a VIII-a)

Pentru cei mici, o înghețată... mare.
Foto: AB. MARIANUȚ

Anunț!

Fronuș Salvării Naționale din Arad, invită membrii săi să se prezinte la sediul F.S.N. Arad, pentru ridicarea carnetelor. Programul: luni — sîmbătă, orele 10—15, marți — joi, orele 17—20.

TELEX — TELEX

● URSS a adresat Austriei și altor țări vecine cu Iugoslavia un avertisment, prin care le cere „să evite orice prilej de amestec în treburile interne iugoslave”.

● Ministrul iugoslav de externe, Budimir Lončar, a declarat că „Președintele RSF Iugoslavia declină controlul complet asupra armatei iugoslave”.

● Cele șapte țări puternic industrializate se pronunță pentru menținerea sancțiunilor împotriva Irakului, avînd vreme cît rezoluțiile Consiliului de Securitate nu vor fi puse în aplicare în totalitate de autoritățile de la Bagdad, iar poporul Irakului și popoarele din regiune nu se vor afla la adăpost în fața represiei și a amenințărilor unui nou atac.

● SUA a afirmat că Irakul nu a furnizat încă lista completă a echipamentelor și instalațiilor sale nucleare, cerută de Consiliul de Securitate al ONU.

● Președintele Saddam Hussein a afirmat că Irakul a distrus „toate echipamentele sale interzise, conform deciziei ONU. El a invitat o misiune a Ligii Arabe să efectueze inspecții alături de misiunea internațională.”

● Marea Britanie va fi pregătită să utilizeze, la nevoie, forța, „pentru a împiedica în orice preț Irakul să devină o putere nucleară” — a declarat, într-un interviu televizat, ministrul britanic de externe, Douglas Hurd.

● Ministrul de finanțe american, Nicholas Brady, a declarat că nu încapă încoială că „cei șapte” vor propune, în comunicatul lor final, ca URSS să devină membru asociat al FMI.

